

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อค้นหาข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบเติมคำ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เป็นผู้พิจารณา โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ผลปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00
2. ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัย ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ

จำนวน 30 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เป็นผู้พิจารณาโดยใช้แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ผลปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3. ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย ความเข้าใจ ในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.43 - 0.98 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.09 - 0.75

4. ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัย ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.65-0.82 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.24 - 0.86 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.52 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

ตอนที่ 2 การค้นหาข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่าน ดังนี้ ตอนที่ 1 การอ่านจับใจความ นักเรียนมีความบกพร่อง 4 ลักษณะ คือ ไม่เข้าใจวิธีการเรียงลำดับเหตุการณ์ ไม่เข้าใจลักษณะของใจความหลัก ไม่เข้าใจลักษณะของโวหารแต่ละชนิด และสรุปใจความสำคัญผิด ตอนที่ 2 การอ่านตีความ นักเรียนมีความบกพร่อง 4 ลักษณะ คือ แปลความหมายของคำศัพท์ตามความคิด แปลความหมายไม่ตรงกับข้อความ ขาดทักษะการตีความ และไม่เข้าใจลักษณะกลวิธีการเขียน ตอนที่ 3 การอ่านวิเคราะห์ นักเรียนมีความบกพร่อง 6 ลักษณะ คือ ไม่เข้าใจลักษณะชนิดของประโยค ขาดทักษะการวิเคราะห์ไม่เข้าใจลักษณะข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ใช้คำผิดความหมายแปลความหมายของคำศัพท์ไม่ตรงกับข้อความ และไม่เข้าใจลักษณะและหน้าที่ของคำ ตอนที่ 4 การอ่านสังเคราะห์ นักเรียนมีความบกพร่อง 6 ลักษณะ คือ เรียงลำดับความในประโยคผิด ไม่เข้าใจหลักการสร้างคำขาดทักษะการสังเคราะห์ ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ใช้ภาษาไม่เหมาะสม และไม่เข้าใจแผนผังบังคับของคำ ประพันธ์ ตอนที่ 5 การอ่านประเมินค่า นักเรียนมีความบกพร่อง 5 ลักษณะ คือ ไม่เข้าใจคำคล้องจองและการเล่นคำ ไม่เข้าใจความหมายและวิธีการอนุมาน ไม่เข้าใจลักษณะภาษาแบบแผน สรุปแนวคิดและคุณค่าไม่ถูกต้อง และใช้คำฟุ่มเฟือย

สรุปได้ว่านักเรียนมีข้อบกพร่องที่ได้คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มของแบบทดสอบแต่ละตอน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การอ่านตีความ การอ่าน

สังเคราะห์ การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ และการอ่านประเมินค่า คิดเป็นร้อยละ 80.45 ของจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อภิปรายผลได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. แบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ก่อนที่จะปรับปรุงเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยจากผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณา ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับคุณลักษณะที่ต้องการถามกับตัวชี้วัดหรือวัตถุประสงค์ IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 แสดงว่า แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ศึกษาค้นคว้า งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สอดคล้องกับแนวคิดของเพนนี (Payne, 1968 : 167) ที่ว่า แบบทดสอบ วินิจฉัยนั้นเป็นแบบทดสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์การสอน อีกทั้งข้อสอบจะต้องมีการวิเคราะห์เนื้อหาและครอบคลุมทุกจุดประสงค์ในการเรียนเรื่องนั้น ๆ และสอดคล้องกับอาห์แมนน์ และคล็อค (Ahmann and Clock, 1967 : 364-365) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบเน้นความตรงเชิงเนื้อหา เกณฑ์ปกติไม่มีความสำคัญ เป็นข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาของนักเรียนไว้ เพื่อค้นหาจุดบกพร่องและใช้แก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนที่มีคะแนนต่ำ นอลล์ (Noll, 1965 : 430) ได้เสนอแนะว่าในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องมีการวิเคราะห์กฎ หลักเกณฑ์ ความรู้หรือทักษะที่ต้องการทดสอบ วางแผนและสร้างแบบทดสอบตามกฎหรือหลักเกณฑ์ทุก ๆ อย่างให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบและแยกแบบทดสอบไว้เป็นพวก ๆ เพื่อทำให้ง่ายขึ้นในเวลาวิเคราะห์คำตอบ และวินิจฉัยต่อไปซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนานา ทนัช ไชย (2548 : 67-74) ที่สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเขียนสะกดคำนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แบบทดสอบวินิจฉัย มีค่าความเที่ยง ตั้งแต่ 0.89 - 0.97 และค่าความตรง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

2. การทดสอบครั้งที่ 1 แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.43 - 0.98 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.09 - 0.75 จะเห็นว่า มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกเป็นไปตามเกณฑ์และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 - 0.98 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 - 0.75 ไว้ จำนวน 29 ข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ไว้ จำนวน 1 ข้อคือ ข้อที่ 44 ในแบบทดสอบตอนที่ 4 ซึ่งมีค่าความยาก 0.59 และค่าอำนาจจำแนก 0.61 เพราะมีคำถามไม่ซ้ำกับข้ออื่นมีค่าความยาก (P) ปานกลาง และมีค่าอำนาจจำแนก ดี จึงพิจารณาเลือกไว้ นอกจากนี้ยังใช้เกณฑ์พิจารณาจากค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ใช้ได้ถึงดีมากเป็นเกณฑ์ด้วย จึงคัดเลือกไว้ ปรับปรุงข้อคำถามและตัวดวงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นได้ แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ

3. การทดสอบครั้งที่ 2 แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.65 - 0.82 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 - 0.86 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบไว้ทุกข้อสอดคล้องกับคำอธิบายลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยของกระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 7) และบลูม (Bloom, 1971 : 91-92) และสิงห์ (Singha, 1974 : 204) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยต้องเป็นแบบทดสอบที่ง่าย โดยมีระดับความยาก (P) ตั้งแต่ 0.65 ขึ้นไป มีจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบวินิจฉัยคือเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับ กรอนลันด์ (Gronlund, 1976 : 12) ที่สรุปว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลสอดคล้องกับกิตติกานต์ สารมาคม (2546 : 134-140) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.22 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 - 0.72 สอดคล้องกับอานนท์ หล้าหนัก (2542 : 74-78) ที่สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่ากระเหรี่ยงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แบบทดสอบมีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.23 - 0.82 ซึ่งเป็นค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสมสำหรับใช้ค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียน ของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

เป็นรายบุคคล เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการซ่อมเสริมรวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูอีกด้วย สอดคล้องกับกาญจนา ทนันทไชย (2548 : 67-74) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย การเขียนสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.75 - 0.98 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.21 - 0.97 และ อุมวดี มะคำไก่อ (2541 : 61) การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และสาเหตุของจุดบกพร่องในทักษะพื้นฐานความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.65-0.84 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.01- 0.59

สำหรับสถิติพื้นฐาน แบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.43 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.52 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.91 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัย มีค่าความเชื่อมั่นสูงสอดคล้องกับล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 209) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่น ได้ควรมีค่ามากกว่า 0.70 และสอดคล้องกับสารีย์ เจริญกิจ (2546 : 101-102) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 พบว่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบรายฉบับมีค่า ตั้งแต่ 0.70 - 0.94

ตอนที่ 2 การค้นหาข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 5

นักเรียนมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การอ่านตีความ การอ่านสังเคราะห์ การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ และการอ่านประเมินค่า สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2553 : 1) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนที่ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน ไม่มีนิสัยรัก การอ่าน ไม่อยากอ่าน ไม่ชอบอ่าน อ่านไม่เข้าใจ หรืออ่านแล้วก็ลืมอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้นักเรียน มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่านได้ ผู้สอนควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอน มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิดเป็นแนวทางในการคิดหายุทธวิธีในการอ่านให้มากกว่านี้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดอันเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ซึ่งสอดคล้องกับ โสภณ โสมติและอภันตรี โสตะจินดา (2545 : 14-15) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้เขาได้รู้จักตนเอง ค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้สติปัญญาด้านการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ การตัดสินใจ แก้ปัญหาและสังเคราะห์ เป็นสาระความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง

รวมทั้งเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่มีหลากหลายวิธี เช่น การค้นคว้า อภิปราย ถกเถียง ลงมือปฏิบัติจริง ทั้งคนเดียวและเป็นกลุ่มซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่จะร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่ร่วมกัน ได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้

แบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพทั้งในด้านความเที่ยงตรง ค่าความยาก อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ดังนั้นผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาการเรียนและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

2. การวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาไทยในระดับชั้นอื่นและทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

2.2 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนและการสอนซ่อมเสริม